

Scenariusz uroczystości na zakończenie roku szkolnego
„Żegnaj szkoło, z tobą smutno, bez ciebie niewesoło”
Rok szkolny 2003/2004

1. Piosenka o tematyce wakacyjnej w wykonaniu klasy III.
(na scenę wchodzi dwoje uczniów klasy VI)
2. **Uczennica 1** (komentarz ucznia klasy VI do wystąpienia trzecioklasistów)
Ach, te małolaty, nie porozmawiasz z nimi, kolego, na żadne poważne tematy!!!
(z oburzeniem w głosie).
3. **Uczeń 1** : W głowie im tylko wakacje, zabawy! Tymczasem my tu mamy do załatwienia poważne sprawy!!! Nasi klasowi geniusze dedukcji przybliżą teraz wszystkim zebrany cel naszego dzisiejszego spotkania.
(na scenę wkraczają dwaj uczniowie)
4. **Uczeń 2** :
Rok kalendarzowy, jak ustalono, liczy 365 dni.
5. **Uczeń 3**: Zawsze w ciebie wierzyłem i nie zawiodłem się, ale ja mam znacznie ciekawszą wiadomość. Posłuchaj: Rok szkolny jest z całą pewnością krótszy niż rok kalendarzowy, choć jeszcze nigdzie na świecie nie obliczono, ile dni powinien trwać.
6. **Uczeń 2**: A to dlatego, mój drogi kolego, że w tej sprawie są dwa różne stanowiska: nauczyciele twierdzą, że rok szkolny jest za krótki, bo nie mieści się w nim program nauczania, a uczniowie twierdzą, że rok szkolny jest za długi, ponieważ program nauczania zazwyczaj nie mieści się w ich głowie!!!
7. **Uczeń 3**: Mimo niezgodności poglądów w tej sprawie zarówno nauczyciele jak i uczniowie są zgodni, co do jednego, że najmiłym wydarzeniem w roku szkolnym jest dzień rozdania świadectw.
8. **Uczennica 2**: Macie racje chłopcy, jednak dla nas nie jest to zwykły koniec roku szkolnego, podobny do wszystkich wcześniejszych. Zamykają się za nami drzwi szkoły podstawowej, otwierają wrota gimnazjum. Zatem dziś, żegnając się ze szkołą, chcemy podziękować wszystkim za sześć wspólnie spędzonych lat.
9. **Uczennica 4**: Szkoła Podstawowa wprowadziła nas w świat dotąd nieznanym, pokazała jak wielobarwne potrafi być życie, ile cierpliwości może się zmieścić w jednym nauczycielu, a ile odporności na wiedzę w zaradnym uczniu.
10. **Uczennica 5**: Tak, masz rację, życie zwłaszcza w szkole jest niesamowite i wielobarwne. Tu spotykały nas pierwsze sukcesy i pierwsze porażki; tu doświadczaliśmy radości i lęku, uczyliśmy się cierpliwości i pokory.
11. **Uczeń 4**: Kto się uczył, ten się uczył... . Ja na przykład nauczyłem się, że życie bywa jak taniec, a do tańca, wiadomo, trzeba dwojga.

Piosenka „Takie tango”

12. **Uczeń 5:** Oczywiście, że do tanga trzeba dwojga. W szkole, jak w tangu, nie ma miejsca na samotne popisy. Uczeń i nauczyciel muszą tworzyć zgraną parę, bo tylko wtedy ich taniec zachwyci i pozwoli odnieść sukces.
13. **Uczeń 6:** My tańczyliśmy bardzo różnie, jedni z lekkością i polotem, inni zostali przy wypróbowanym kroku „dwa na dwa” (na przykład ja), ale partnerów do tańca mieliśmy niezwykłych.
14. **Uczennica 6:** Toteż chcieliśmy wam dziś, drodzy nauczyciele, podziękować najlepiej jak umiemy. Do tanga trzeba wyobraźni, siły i wiary w siebie, ale i umiejętności współpracy i pokory. Wy staraliście się nas tego nauczyć. Zatem nasze podziękowania zaczniemy od dowiedzenia, że tym razem odrobiliśmy pracę domową. My niepokorni szóstoklasiści przyznajemy się do błędów i przepraszamy.
15. **Uczennica 7:**
„Chcemy pamiętać”
My niepokorni. My ze wszystkimi swoimi błędami,
Tu z jakąś winą, a ówdzie i z grzechem,
My twardzi, szorstcy i nieprzejednani,
Z zaciśniętymi jak kamienie pięściami,
A mimo wszystko z młodzieńczym uśmiechem.
My niepokorni, gniewni, zaciekli w boju,
Tu z błędem smutnym, a tam z winą ciężką.
Trudni, surowi, nieraz pełni znoju,
A jednak ufni w swe przyszłe zwycięstwo.
Chcemy pamiętać o tym, co minęło
Lecz co na zawsze w pamięci zostanie:
O pierwszym tangu, co już się skończyło.
Chcemy pamiętać...
16. **Uczennica 8:** Zapamiętaliśmy, że prawdziwa sztuka to nie zabawa kosztem innych, ale umiejętność śmiania się z siebie.
17. **Uczennica 9:** Niech zatem prawdziwym ukłonem w stronę wszystkich naszych nauczycieli i wychowawców oraz naszych rodziców będzie pełen humoru wiersz autorstwa naszej klasowej poetki Moniki, charakteryzujący wyjątkowo trafnie naszą klasę. (wiersz)
18. **Uczennica 2:** Chylimy głowy przed Paniami dyrektorkami, nauczycielami i pracownikami szkoły. Dziękujemy za Wasz trud, poświęcenie, niecodzienną cierpliwość i nieziemską wytrzymałość. Dzięki Wam nawet najtrudniejsze wiadomości i oczywiście egzamin, który mamy już za sobą, okazały się być Mont Everestem możliwym do zdobycia. Wszystkim nauczycielom dedykujemy następujący wiersz, wierząc, że tym razem częstochowskie rymy zostaną nam wybaczone.
19. Tekst: **„Naszym nauczycielom”** (autor: Monika Ledwoń, kl. VI)

Uczennica 1: Nauczyciele z naszej szkoły są wyjątkowi i ci już znani, i ci całkiem nowi.

Uczennica 2: Pani Dyrektor Ewa Chudzik swą osobowością zadziwia ludzi.

Uczeń 1: Pani wicedyrektor Zdzisława Kowalik wszystkich swą zaradnością powali.

Uczeń 2: Pani Sylwia Frania uczy w szkole polskiego. Potrafi sprawić, że każdy chętnie uczy się jego.

Uczennica 3: Pan Paweł Bekus uczy historii i na każdy temat ma wiele teorii.

Uczennica 4: Dziedzina pani Elżbiety Walczak to matematyka, toteż nikt w liczeniu już się nie potyka.

Uczeń 3: Pani Alicja Łuczyńska pani Walczak wtóruje i w sklepiku szkolnym od dawna króluje.

Uczeń 4: Pan Darek Herman uczy muzyki oraz plastyki. Ochoczo wprowadza uczniów w tych nauk tajniki.

Uczeń 5: Języka niemieckiego uczy pani Małgorzata Świeża, która poprawnej wymowy nauczyć nas zamierza.

Uczennica 5: Angielskiego uczy nas pani Joanna Lewandowska. Jej taktyka nauczania jest po prostu mistrzowska.

Uczeń 6: Pani Małgorzata Smyła, wykłady moralne drugiej klasie prowadzi.

Uczennica 6: Pani Anna Ankowska trzecią klasę wychowała i przez te długie lata ubaw po pachy z nimi miała.

Uczeń 7: Wyjątkowy charakter ma pani Grażyna Kubis. Kiedy ja poznasz, na pewno polubisz.

Uczeń 8: Za to pani Marczak Ilona, jest taka silna, że nawet pan Bekus jej nie pokona.

Uczeń 9: Pani Agnieszka Szyja uczy chemii, drugiej takiej nauczycielki nie znajdziesz na Ziemi.

Uczeń 10: Pani Anna Trzepizur uczy geografii, wszystkie miasta na mapie w mig odnaleźć potrafi.

Uczennica 7: Pani Joanna Dali Maryoush, fizyczka znakomita, zawsze wszystkich dookoła pięknym uśmiechem wita.

Uczennica 8: Pani Joanna Ering- to nasz pedagog szkolny. Potrafi sprawić, że każdy czuje się od problemów wolny.

Uczeń 11: Niedowiarków zapewniamy, że wszyscy nauczyciele są przez nas lubiani. Dużo słów podzięki w ich kierunku mamy. Dzięki nim jesteśmy tacy roześmiani. Załącznikiem do naszego wiersza będzie prezent w postaci tańca uczniów klas młodszych.

20. Uczennica 6: Na koniec chcielibyśmy skierować kilka słów do piątoklasistów. Zbliżają się wakacje, czas bez troski, swobody, radości. We wrześniu będziecie musieli jednak powrócić w te kochane mury. Nie bójcie się powrotu, bowiem zastaniecie już przetarte szlaki. Przekażemy wam też kilka tajników bezstresowego życia w szkole. Pamiętajcie, że zawsze możecie na nas liczyć. W końcu bycie szóstoklasistą to wcale niełatwa sprawa.

Piosenka „Ale to już było”

Oprac. Sylwia Frania